ARHITECTURA SISTEMELOR DE CALCUL

- Seminar 2 -

- 1. Obținerea offsetului/valorii unei variabile
- 2. Ordinea de plasare a octeților în memorie
- 3. Instrucțiuni cu/fără semn
- 4. Instrucțiuni aritmetice pentru înmulțire/împărțire (cu/fără semn)
- 5. Instructiuni de conversie cu/fără semn
- 6. Instructiuni aritmetice care tin cont de transport
- 7. Instrucțiuni de lucru cu stiva

1. OBŢINEREA OFFSETULUI/VALORII UNEI VARIABILE

Dacă variabila a este un dublucuvânt (a dd 12345678h), atunci:

Instrucțiunea	Efect		
mov eax, a	EAX = OFFSET-ul (32 de biţi) la care este stocat variabila a		
mov eax, [a]	EAX = VALOAREA variabilei a (dublucuvântul care începe de la offset-ul a)		

2. ORDINEA DE PLASARE A OCTEȚILOR ÎN MEMORIE

Reprezentarea în memorie a datelor a căror dimensiune <u>depășește un octet</u> se poate realiza în două moduri distincte:

- plasarea <u>little-endian</u>, în care octetul cu cea mai mică adresă din locația de memorie respectivă va conține octetul cel mai puțin semnificativ al reprezentării (octetul "end" al reprezentării are adresa cea mai "little");
- plasarea <u>big-endian</u>, în care octetul cu cea mai mare adresă din locația de memorie respectivă va conține octetul cel mai puțin semnificativ al reprezentării (octetul "end" al reprezentării are adresa cea mai "big").

Discutie

Spre exemplu, dacă dorim să reprezentăm numărul 1025₍₁₀₎ într-o locație de 4 octeți, procedăm astfel:

- convertim numărul în bazele 16 și 2:

$$1025_{(10)} = 00000401_{(16)} = 000000000 00000000 00000100 00000001_{(2)}$$

- luând în considerare cele două moduri posibile, ordinea de plasare a octeților în memorie va fi:

		b	b + 1	b + 2	b + 3
Big–endian	Octetul "end" al reprezentării are adresa cea mai "big"	00	00	04	01
		00000000	00000000	00000100	00000001
Little–endian	Octetul "end" al reprezentării are adresa cea mai "little"	01	04	00	00
		00000001	00000100	00000000	00000000

Modul de plasare a octeților în memorie poate să difere de la un sistem de operare la altul. Familia de sisteme de operare Windows utilizează plasarea *little-endian*.

Exemplu

Se dă următorul segment de date:

```
segment data use32 class=data
a1 db 2, 4, 6, 8
a2 dw 2, 4, 6, 8
a3 dd 2, 4, 6, 8
a4 db '2', '4', '6', '8'
```

```
a5 db 24h, 68h

a6 dw 24h, 68h

a7 dd 24h, 68h

a8 db '24', '68'

a9 dw '24', '68'

a10 dw '2', '4', '6', '8'

a11 db 2468h

a12 dw 2468h

a13 dd 2468h

a14 dd 02040608h, 01030507h
```

Cum va fi reprezentat în memorie segmentul de date de mai sus ?

Obs: In cazul initializarii unei zone de memorie cu valori de tip constante string (sizeof > 1) tipul de data utilizat in definire (dw, dd, dq) are rol doar de rezervare a spatiului dorit, ordinea de "umplere" a zonei de memorie respective fiind ordinea in care apar caracterele (octetii) in cadrul constantei de tip string.

3. INSTRUCŢIUNI CU/FĂRĂ SEMN

Dacă ținem cont de reprezentarea numerelor cu/fără semn, în arhitectura IA-32, există trei tipuri de instructiuni:

- a. instructiuni care nu tin cont de reprezentarea cu/fără semn a numerelor: mov add sub
- b. instrucțiuni care interpretează operanzii ca fiind numere fără semn: div mul
- c. instrucțiuni care interpretează operanzii ca fiind numere cu semn: idiv imul cbw cwd cwde cdq

Este important ca programatorul să fie consistent atunci când programează în limbajul IA-32:

- dacă consideră toate valorile numerice ca fiind pozitive, atunci trebuie să folosească doar instrucțiuni de tipul a si b;
- dacă consideră toate valorile numerice ca fiind numere cu semn, atunci trebuie să folosească doar instrucțiuni de tipul **a** și **c**.

Observații

Atunci când se folosesc instrucțiuni cu doi operanzi trebuie să se țină cont de următoarele:

- ambii operanzi trebuie să aibă aceeași dimensiune de reprezentare (de exemplu putem aduna un octet cu un alt octet, dar nu un octet cu un cuvânt sau un octet cu un dublucuvânt);
 - <u>cel puțin</u> un operand trebuie să fie un registru de uz general sau o valoare imediată (constantă);
 - dacă operandul este constantă, acesta nu poate să fie operandul destinație.

Discutie

Calculați suma valorilor a și b definite în segmentul de date. Analizați secvențele de instrucțiuni de mai jos si explicati efectul fiecarei linii.

instrucțiunea

```
add [a], [b]
```

va produce eroare la asamblare, iar fișierul executabil nu va fi creat, deoarece operanzii acestei instrucțiuni nu respectă cea de-a doua constrângere de mai sus;

deşi instrucţiunile:

```
mov ax, [a] add ax, [b]
```

sunt incorecte logic, asamblorul nu va semnala eroare de sintaxă deoarece dimensiunea operandului sursă este dedusă din dimensiunea operandului destinație.

Astfel, după execuția primei instrucțiuni, în registrul AX vom avea cuvântul din memorie care începe la offset-ul a (cuvântul compus din octeții aflați la offset-ul a și a+1), adica AX=0B0Ah.

Cea de-a doua este incorectă logic pentru că se efectuează adunarea dintre un cuvânt (în registrul AX) și valoarea cuvântului care începe la adresa b, adică OBOAh + ??OBh (?? Semifică faptul că nu avem control asupra datelor care se regăsesc în segmentul de date la adresa b+1).

Secvențele de instrucțiuni care realizează corect suma valorilor a și b definite în segmentul de date sunt:

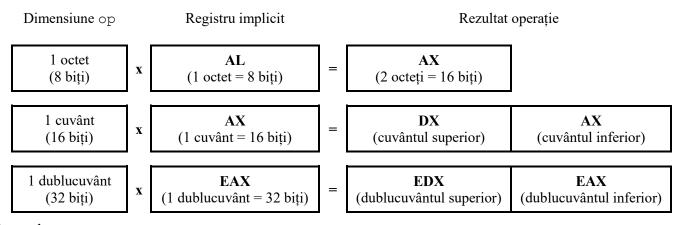
4. INSTRUCȚIUNI ARITMETICE PENTRU ÎNMULȚIRE/ÎMPĂRȚIRE (CU/FĂRĂ SEMN)

MUL – înmulțire fără semn

Sintaxa: mul op

unde op poate fi un registru sau o variabilă de tip octet, cuvânt sau dublucuvânt

Efect:

Exemplu

Instrucțiunea

mul dx

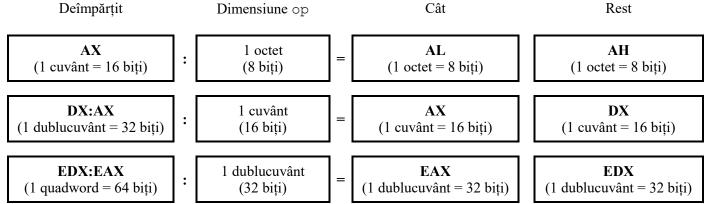
va înmulți cuvântul aflat în registrul DX cu cuvântul aflat în registrul AX.

Rezultatul operației va fi un număr reprezentat pe 32 de biți (1 dublucuvânt) și va fi stocat în doi regiștri DX:AX din motive de compatibilitate cu arhitecturile Intel 8086 precedente.

Dacă presupunem că rezultatul înmulțirii este numărul 12345678h, atunci cuvântul inferior (cel mai puțin semnificativ) va fi stocat în registrul AX (AX = 5678h), iar cuvântul superior (cel mai semnificativ) va fi stocat în registru DX (DX = 1234h).

DIV – împărțire fără semn Sintaxa: div op unde op poate fi un registru sau o variabilă de tip octet, cuvânt sau dublucuvânt

Efect:

IMUL și **IDIV** reprezintă *varianta cu semn a instrucțiunilor MUL si DIV* (operanzii sunt interpretați ca numere cu semn).

Exemplu

```
mov ax,0180h ; ax = 0180h
             ; ax = a1 * ah = 80h * 01h = 128 * 1 = 128 = 0080h
mul ah
mov ax,0180h; ax = 0180h
            ; ax = al * ah = 80h * 01h = -128 * 1 = -128 = FF80h
imul ah
mov ax,0080h; ax = 0080h
             ; ax / al = 0080h / 80h = 128 / 128 => al = 01h si ah = 00h
div al
mov ax,0080h ; ax = 0080h
             ; ax / bl = 0080h / 80h = 128 / (-128) => al=FFh si ah=00h
idiv al
mov ax,512
              ; ax = 0200h
mov bl,1
              ; bl=01h
              ; division overflow 512 / 1 = 512 r 0 si 512 nu incape pe un byte
div bl
```

5. INSTRUCTIUNI DE CONVERSIE CU/FĂRĂ SEMN

5.a. <u>Instrucțiuni de conversie fără semn</u>

Nu există instrucțiuni de conversie fără semn.

Conversiile fără semn se realizează prin "zerorizarea" octetului, cuvântului sau dublucuvântului superior.

Exemple

```
; segmentul de date
segment data use32 class=data
  a db 10
 b dw 1122h
  c dd 11223344h
; segmentul de cod
segment code use32 class=code
   start:
      ; Să se calculeze a+b, a - byte, b - word
      ; BYTE -> WORD
      mov al, [a]; AL = 00001010b
                    ; AX = AH:AL = 000000000:00001010b (extindere fără semn)
      mov ah, 0
      add ax, [b] ; AX = 000Ah + 1122h
      ; Să se calculeze b / 234h, b - word
      ; WORD -> DWORD
                    ; AX = 1122h
      mov ax, [b]
      mov dx, 0
                     ; DX:AX = 0000:1122h (extindere fără semn)
      mov bx, 234h ; BX = 0234h
                     ; AX = catul impartirii 00001122h / 0234h si
      div bx
                      DX = restul impartirii 00001122h / 0234h
      ; Să se calculeze b+c, b - word, c - dword
      ; WORD -> DWORD EXTENDED
                    ; EAX = 000000000h
      mov eax, 0
                    ; EAX = 00001122h
      mov ax, [b]
      add eax, [c]
                    ; EAX = 00001122h + 11223344h
      ; Să se calculeze c / 45678h, c - doubleword
      ; DWORD -> QUADWORD
      mov eax, [c]
                    ; EAX = 11223344h
                     ; EDX:EAX = 00000000:11223344h (extindere fără semn)
      mov edx, 0
      mov ebx, 45678h; EBX = 00045678h
                     ; EAX = catul impartirii 000000011223344h / 45678h
                      EDX = restul impartirii 000000011223344h / 45678h
```

5.b. Instrucțiuni de conversie cu semn

CBW

Sintaxa: cbw

Efect: convertește cu semn BYTE-ul din AL la un WORD în AX

Instrucțiunea nu are operanzi, deci va realiza INTOTDEAUNA conversia $AL \rightarrow AX$.

Conversia se realizează prin extinderea reprezentării de pe 8 biți pe 16 biți, prin completarea cu bitul de semn în fața octetului inițial.

CWD

Sintaxa: cwd

Efect: convertește cu semn WORD-ul din AX la un DWORD în DX:AX

Instrucțiunea nu are operanzi, deci va realiza ÎNTOTDEAUNA conversia $AX \rightarrow DX:AX$.

Conversia se realizează prin extinderea reprezentării de pe 16 biți pe 32 biți, prin completarea cu bitul de semn în fața cuvântului inițial.

CWDE

Sintaxa: cwde

Efect: convertește cu semn WORD-ul din AX la un DWORD în EAX

Instrucțiunea nu are operanzi, deci va realiza ÎNTOTDEAUNA conversia $AX \rightarrow EAX$.

Conversia se realizează prin extinderea reprezentării de pe 16 biți pe 32 biți, prin completarea cu bitul de semn în fața cuvântului inițial.

CDQ

Sintaxa: cdq

Efect: convertește cu semn DWORD-ul din EAX la un QUADWORD în EDX:EAX

Instrucţiunea nu are operanzi, deci va realiza ÎNTOTDEAUNA conversia EAX → EDX:EAX.

Conversia se realizează prin extinderea reprezentării de pe 32 biți pe 64 biți, prin completarea cu bitul de semn în fața dublucuvântului inițial.

Exemple:

```
mov AX, 0080h; AX = 0080h

mov BX, -3; BX = FFFDh

cbw; AL -> AX => AX = FF80h

imul AH; AX = AL * AH = 80h * FFh = (-128) * (-1) = 128 = 0080h

cwd; DX:AX = 0000:0080h

idiv BX; AX = 00000080h / FFFDh = 128 / (-3) = -42 = FFD6h

; DX = 00000080h % FFFDh = 128 % (-3) = 2
```

6. INSTRUCȚIUNI ARITMETICE CARE ȚIN CONT DE TRANSPORT

Există situații în care valorile unor variabile/rezultate se găsesc jumătate într-un registru și jumătate în altul. În aceste cazuri, poate fi convenabil să adunăm/scădem <u>pe două etape</u>: adunăm/scădem mai întâi regiștrii care conțin <u>parte inferioară</u> a reprezentării, apoi pe cei care conțin <u>parte superioară</u> a acesteia. Însă rezultatul operației nu va fi corect, dacă, în a doua etapă, nu ținem cont de un eventual transport/împrumut generat de operația efectuată în prima etapă.

CF (Carry Flag) este flagul de transport. CF va avea valoarea 1 dacă în cadrul ultimei operatii efectuate (UOE) s-a efectuat transport în afara domeniului de reprezentare a rezultatului și valoarea 0 in caz contrar.

Instrucțiunile aritmetice care tin cont de transport sunt ADC si SBB.

```
ADC (ADd with Carry)

Sintaxa: adc d, s

unde:

- d poate fi un registru sau o locație de memorie

- s poate fi o valoare imediată (constantă), un registru sau o locație de memorie

Efect: d ← d + s + CF (Carry Flag)
```

```
SBB (SuBstract with Borrow)

Sintaxa: sbb d, s

unde:

— d poate fi un registru sau o locație de memorie
— s poate fi o valoare imediată (constantă), un registru sau o locație de memorie

Efect: d ← d - s - CF (Carry Flag)
```

7. INSTRUCTIUNI DE LUCRU CU STIVA

Orice program care se execută utilizează o stivă de execuție (execution stack, run-time stack).

<u>Stiva</u> este o structură de date care funcționează pe principiul LIFO (Last-In-First-Out). Singurul element direct accesibil este cel aflat în vârful stivei.

Segmentul de memorie în care este localizată stiva este indicat de către <u>registrul SS</u> (Stack Segment), iar offset-ul locației de memorie aflate în vârful stivei se găsește în registrul (E)SP (Stack Pointer).

Cele mai utilizate instrucțiuni de lucru cu stiva sunt **PUSH** (pune un element în stivă) și **POP** (extrage un element din stivă).

```
PUSH

Sintaxa: push source

unde source poate fi o valoare imediată, un registru sau o locație de memorie pe 16 sau 32 biți

Efect:

a. dacă source este de tip cuvânt (16 biți):

ESP ← ESP - 2

[SS: ((ESP + 1):ESP)] ← source

b. dacă source este de tip dublucuvânt (32 biți):

ESP ← ESP - 4

[SS: ((ESP + 2):ESP)] ← source
```

```
POP
Sintaxa: pop destination
   unde destination poate fi un registru sau o locație de memorie pe 16 sau 32 biți
Efect:
a. dacă destination este de tip cuvânt (16 biți):
   destination ← [SS: ((ESP + 1):ESP)]
   ESP ← ESP + 2
b. dacă destination este de tip dublucuvânt (32 biți):
   destination ← [SS: ((ESP + 2):ESP)]
```

Observații:

- pe/din stivă pot fi puse/extrase doar cuvinte (16 biti) sau dublucuvinte (32 biti)
- stiva crește invers de la adrese de memorie mari către adrese de memorie mici
- (E)SP va indica offset-ul celui mai putin semnificativ octet al elementului aflat în vărful stivei

Exemplu: sem2 utilizare stiva.asm

 $ESP \leftarrow ESP + 4$

EXERCITII

Scrieți un program în limbaj de asamblare care să calculeze expresia aritmetică, considerând domeniile de definiție ale variabilelor:

```
1. x = [(a + b) * c] / d, unde a, b, c, d – byte
```

2.
$$x = (a - b * c) / d$$
, unde a, b, c, d – byte

3.
$$x = (a * b) / d - c$$
, unde a, c, $d - byte$, $b - word$